

Arrest

nr. 240 508 van 7 september 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE DECKER
Prinses Joséphine Charlottelaan 71
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 18 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DE DECKER en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te hebben en tot de Bussam-stam te behoren.

U bent geboren op X1977 te X (Southwest regio). U groeide op als kind te Bamenda (Northwest regio). In 1996, na uw secundaire scholing, verhuisde u naar Douala (Littoral regio), omdat u werk zocht en Douala de economische hoofdstad van het land is; een stad waar veel mogelijkheden zijn. U werkte er in een winkel en in een hotel en verdiende zo een kapitaal om er een eigen zaak te beginnen.

Sinds 2001 ging u in Douala een relatie aan met M. J. X. U kreeg samen met haar vier kinderen, allen geboren in Bonaberi – Douala. In 2015 huwde u in Bonaberi – Douala wettelijk met M. J. X. Sinds 2003 - 2004 deed u in Douala aan handel en u keerde steeds terug naar Bamenda om goederen te verhandelen. U bezocht er ondertussen ook uw moeder, hielp haar met de landbouw en logeerde dan in de familiecompound.

In 2013 werd u lid van de 'beweging' Southern Cameroons National Council (hierna SCNC), om te pleiten tegen de marginalisering van de Engelstaligen. U was een actief lid. In oktober 2014 werd u een eerste maal gearresteerd. In de compound van uw moeder te Mulang hield u een meeting met andere leden van SCNC. De politie viel binnen zonder huiszoekingsbevel en arresteerde drie personen, Felix Ntambe (een lid van SCNC), een man waarvan u de naam vergat en uzelf. De politie ontdekte uw lidkaart van SCNC en nam deze af. Uw advocaat R. N. kwam tussen en kocht de agenten om, waardoor u reeds dezelfde dag werd vrijgelaten. Sinds 2015 kreeg u binnen de beweging SCNC de functie van 'PR officer' te Mulang, een wijk te Bamenda. Als leider van het 'PRdepartement' moest u de mensen informeren over hoe het met de 'beweging' ging, hoe ze lid konden worden, waar meetings plaatsvonden,... Nog in 2015 richtte u in Tiko een import- en exportbedrijf op dat handel deed vanuit Douala. In september 2015 werd u een tweede maal gearresteerd. U was aanwezig op een SCNC meeting te Bali – Mezam divisie. De meeting ging over de organisatie van een protestbijeenkomst op 1/10/2015, de dag dat de Engelstaligen hun 'onafhankelijkheid' vieren. De politie viel binnen en samen met vier andere personen werd u gearresteerd, naar de gerechtelijke politie gebracht en gefolterd. U raakte in een coma en dankzij uw advocaat R. N. kwam u diezelfde dag in het ziekenhuis terecht. Na een verblijf van twee weken in het ziekenhuis, vluchtte u opnieuw naar Douala. Op 8 december 2016 werd u een derde maal gearresteerd. Er was een bijeenkomst van een minister te Mezam. Hij verklaarde dat er geen problemen waren in het Engelstalig gebied, waarna rellen losbarstten. Acht mensen werden gedood en u werd met meer dan dertig anderen gearresteerd en naar de Congress Hall gebracht. Na drie – vier uren opsluiting, kon u de politie omkopen en werd u vrijgelaten. U ging naar de compound van uw moeder te Mulang en bleef er één week. Vervolgens vluchtte u opnieuw naar Douala. Daar ging u naar het consulaat van Equatoriaal Guinee en vroeg er een visum aan, wat u ook kreeg. U betaalde uw vliegtuigticket en begin januari 2017 reisde u naar Equatoriaal Guinee. U wou niet in Douala blijven, omdat u eerder gearresteerd werd en het gemakkelijk is om informatie door te geven in Kameroen, omdat het één land is. In Equatoriaal Guinee woonde en werkte u meer dan een jaar en u had er een tijdelijke werk- en verblijfsvergunning. In Equatoriaal Guinee kreeg u de kans van de kerk om een Schengenvisum van de Franse ambassade te krijgen voor een pelgrimstocht naar Lourdes. Eind augustus verliet u Equatoriaal Guinee en reisde u naar Kameroen. Begin september 2018 reisde u van Douala – Kameroen via Bangui en Casablanca met een vliegtuig van Air Maroc naar Frankrijk. U kende er niemand om bij te verblijven. U verloor uw rugzak met daarin uw paspoort, identiteitskaart, kleding en laptop. U had uw GSM nog en u contacteerde uw neef in het Verenigd Koninkrijk. Die kende iemand te Antwerpen. Op 12 september 2018 kwam u te België aan. U diende op 2 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Tot op heden wonen uw vrouw en uw vier kinderen te Bonaberi – Douala en uw vrouw werkt nog steeds in haar apotheek die ze er heeft. Ze kenden er nooit problemen.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een kopie van uw visum voor Frankrijk, geboorteaktes van u, uw echtgenote en kinderen, een kopie van een 'identiteitskaart' van 'Cameroon Uno State', uw huwelijksakte, uw bachelorsdiploma, een attest van een computercursus, een bewijs van betaalde belastingen uit 2015, uw (derde) lidkaart van het SCNC, een medisch attest (dd 10/10/2015), een kopie van een brief van N. R. N., uw advocaat uit Kameroen, een print van een HRW-rapport, een enveloppe van DHL, een bundel documenten in verband met uw bedrijfsactiviteiten en een bewijs van een aankoop van een stuk grond in Douala.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde dat u bij terugkeer naar Kameroen opnieuw opgesloten of vermoord zou worden door de Kameroense overheidsautoriteiten, omdat u Engelstalig bent en lid bent van het SCNC.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uit een aantal persoonlijke gedragingen blijkt dat de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' ten aanzien van de Kameroense autoriteiten niet aan de realiteit beantwoordt.

U verklaarde dat – na uw terugkeer naar Douala na uw derde arrestatie – uw leven nog in gevaar was. U werd reeds eerder gearresteerd en het is gemakkelijk om informatie door te geven in Kameroen, omdat het één land is. Daarom ging u naar het consulaat van Equatoriaal Guinee in Kameroen en vroeg u er een visum aan, wat u ook kreeg. U betaalde uw vliegtuigticket en begin januari 2017 reisde u met uw eigen paspoort van Douala – Kameroen naar Equatoriaal Guinee (CGVS I, p.3 en CGVS II, p.8 en p.27). Bij de douane werd enkel uw visum gecontroleerd en kon u uw reis naar Equatoriaal-Guinea probleemloos verderzetten (CGVS I, p12). U verklaarde dat u uw Kameroense paspoort in Yaoundé kreeg in 2015. Toen u daarop gevraagd werd of het gemakkelijk is om als lid van SCNC een paspoort te krijgen, gaf u aan dat u als Kameroener recht heeft op een paspoort, zelfs al behoor je tot een organisatie (CGVS I, p.13).

Verder gaf u aan dat u in Equatoriaal Guinee de kans kreeg van de kerk om een Schengenvisum van de Franse ambassade te krijgen voor een pelgrimstocht naar Lourdes (CGVS II, p.5). U gaf aan dat een ticket naar Frankrijk goedkoper was in Kameroen dan in Equatoriaal Guinee en u daarom via Douala – Kameroen reisde. In Kameroen bleef u enkel in de transit in de luchthaven (CGVS I, p.3 en CGVS II, p.9). J. A., een politieofficier die u kent via uw moeder, regelde uw vliegticket in Kameroen. In de luchthaven praatte hij met de douanier toen jullie beiden langs de douane moesten gaan. U werd aan de douane enkel gevraagd wat u in Frankrijk ging doen. Ze keken uw reisdocumenten na en u kon zonder problemen verder reizen (CGVS I, p17). Begin september 2018 reisde u zo met uw eigen paspoort met daarin een visum voor Frankrijk van Douala – Kameroen via Bangui en Casablanca met een vliegtuig van Air Maroc naar Frankrijk (CGVS II, p.5).

De vaststelling dat u een paspoort verkreeg (nadat u volgens uw verklaringen een eerste maal gearresteerd werd en uw SCNC lidkaart afgenomen werd door de politie) en het feit dat u tweemaal uw land verliet met uw eigen paspoort en u deze reizen riskeerde met uw eigen paspoort, toont aan dat de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' ten aanzien van deze autoriteiten niet aan de realiteit beantwoordt. Bovendien kon u – zonder problemen met de Kameroense diensten belast met de grenscontrole – Kameroen binnen en buiten, wat logischerwijze niet het geval zou zijn indien u daadwerkelijk gezocht werd.

Het feit dat u via Douala – Kameroen naar Frankrijk reisde omdat het goedkoper was in Kameroen dan in Equatoriaal Guinee toont verder aan dat de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' ten aanzien van de Kameroense autoriteiten niet aan de realiteit beantwoordt.

Verder dient te worden opgemerkt dat u – via Douala – naar Frankrijk reisde, waar u op 4 – 5 september 2018 toekwam. Toen u gevraagd werd of u in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming indiende, gaf u aan van niet, omdat u niet wist hoe het werkte. U gaf aan dat u op 12 september 2018 verder reisde naar België, waar een Kameroense vriend van uw neef u verder hielp. Toen u gevraagd werd waarom u zolang wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen te België, namelijk 2 oktober 2018, een maand na uw aankomst in Europa, gaf u aan dat u het niet wist (CGVS II, p.5-6). **Van iemand die zijn land ontvlucht uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij ook onmiddellijk na zijn binnenkomst in België asiel aanvraagt. Het feit dat u dit pas deed nadat u één maand in Europa verbleef, toont verder aan dat uw vrees voor vervolging niet van die aard was om de bescherming van de Belgische autoriteiten aan te vragen.**

Verder dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagde uw lidmaatschap van de beweging Southern Cameroon National Council (SCNC) geloofwaardig te maken, laat staan dat u vervolgd werd omwille van uw activiteiten voor deze beweging die streeft voor de onafhankelijkheid van Engelstalig Kameroen.

U verklaarde dat u in 2013 lid werd van de beweging Southern Cameroon National Council (SCNC) - een beweging die 'vecht' voor Zuid-Kameroen - en dit via John F. (tijdens het tweede persoonlijke onderhoud noemde u hem J. F.) een lid van SCNC dat naar de Verenigde Staten vluchtte. De reden waarom u lid werd van SCNC was dat u wou vechten voor de vrijheid van Zuid-Kameroen en u uw stem wou laten horen. In 2013 kreeg u een lidkaart van SCNC en sinds 2015 werd u in Mulang - Bamenda actief lid van het 'public relations office' van SCNC. U ging van deur tot deur om mensen te sensibiliseren en trachten lid te maken van SCNC. Dit moest allemaal in het geheim, omdat het een verboden beweging is (CGVS I, p.7 en CGVS II, p.10). Verder verklaarde u dat u nooit twijfelde om het 'pr-werk' te doen voor SCNC in uw wijk (CGVS I, p.13). Toen u gevraagd werd of u ooit lid was van een andere organisatie, gaf u aan van niet. Tussen 1992 en 2007 stemde u enkel voor de Engelstalige politieke partij Social Democratic Front (SDF) (CGVS I, p.8). Het is opmerkelijk dat u in 2013 - nadat u ruim 15 jaar in Douala in het Franstalige deel van Kameroen woonde en werkte - plots actief lid zou worden van de verboden separatistische (en terroristische volgens de overheid) beweging SCNC die 'vecht' voor Zuid-Kameroen.

Evenzeer opmerkelijk is uw vage en beperkte kennis van de activiteiten die u voor SCNC gedaan zou hebben en de collega's binnen SCNC waarmee u activiteiten deed, contact had en opgesloten zat.

Toen u gevraagd werd wie het hoofd van public relations is bij SCNC, gaf u aan dat er eigenlijk geen chef was in die sector. U werd gekozen als hoofd van public relations van SCNC in Mulang. Daarnaast hadden jullie een vicechairman, een secretaris en andere divisies, zoals financiën. Toen u gevraagd werd wat u precies deed bij public relations, gaf u vaag aan dat het simpel was, namelijk informatie naar de familie brengen. U gaf aan dat dit niet publiek of via de staatsradio kon, maar u informatie van elke bijeenkomst moest verspreiden in 'bepaalde wijken'. U herhaalde dat u mensen sensibiliseerde, hun een (lid)kaart liet aanschaffen, geld inde en het terugbracht naar de leden. Toen u ter verduidelijking gevraagd werd hoe dat georganiseerd werd, gaf u al even vaag aan dat u informatie van nationale vergaderingen (van SCNC) kreeg en uw taak eruit bestond deze door te geven naar de 'lokale gebieden' en mensen te sensibiliseren (CGVS I, p.7). Toen u gevraagd werd hoe u zich beschermde tijdens uw werk voor de organisatie (SCNC), gaf u aan dat dit niet kon. U vervolgde vaag dat u 'uw mensen' kent en hen de avonden na uw werk uitlegde wat er gaande was (CGVS I, p.13). Toen u later opnieuw gevraagd werd naar de activiteiten die u deed voor SCNC, gaf u aan dat jullie geen kantoor hebben, maar jullie elke keer jullie een meeting hadden 'op het veld' werkten. De meeting ging over hoe de bevolking sensibiliseren. U gaf aan dat elke meeting een volgende meeting gepland werd en dit om de twee - drie maanden, omdat de chairman dan misschien nieuwe informatie heeft om te delen. U gaf dan in uw wijk informatie over de meeting. U gaf aan dat u de militanten kent en ze u de geheime informatie geven. U voegde er aan toe dat het geheim is, omdat - als ze weten dat u leider bent - ze u konden arresteren (CGVS I, p.14). Verder gaf u aan dat als je uw functie stopt, bijvoorbeeld omdat je te hard wordt bedreigd, ze iemand anders zoeken (CGVS I, p.13). Gevraagd met hoeveel jullie in Mulang werkten, antwoordde u ontwijkend en vaag dat u verantwoordelijk was en dat u de informatie doorgaf aan iemand die het dan weer verder aan zijn burens moest vertellen (CGVS I, p.7). Toen u gevraagd werd wie uw voorloper was, gaf u ontwijkend aan dat u er opgroeide als student en u er woonde. Toen u opnieuw gevraagd werd wie de functie uitoefende voor u, gaf u opnieuw ontwijkend aan dat u informatie gaf in de wijk Mulang en Felix in zijn wijk. Toen u voor een derde maal gevraagd werd wie uw functie uitoefende voor u, gaf u aan het niet te weten (CGVS I, p.13). Evenmin kent u coördinatoren die uw werk verder zetten in de wijk Mulang (CGVS I, p.17). Toen u gevraagd werd om namen van leden van SCNC in uw wijk te noemen, gaf u de namen P. N. F. en A. M.. Later noemde u ook S. M. en M. C.. Deze laatste naam corrigeerde u nadien naar C. (CGVS I, p.17). Toen u gevraagd werd namen van coördinatoren van SCNC te geven, kwam u niet verder dan A. M. en F. N.. U gaf aan geen andere namen te herinneren. Later gaf u aan dat u ook met anderen samenwerkte in uw wijk, maar u dat niet meer herinnert. Namen van de huidige coördinatoren (nu van Ambazonia) in uw wijk kent u evenmin. Toen u daarop gevraagd werd hoe het komt dat u niemand kent, herhaalde u dat SCNC nu onder Ambazonia is en jullie enkel een interim overheid hebben (CGVS I, p.17). Verder blijkt uw kennis betreffende andere leden van SCNC die met u gearresteerd werden of gevangen zaten eveneens erg beperkt. U verklaarde verder dat er nog andere leden van SCNC met u in 2014 werden gearresteerd / opgesloten zaten, maar u hun problemen niet kende. U herkende niemand van hen. U had er ook geen idee van of ze - net als u - vrij kwamen door omkoping (CGVS I, p.10) U verklaarde dat u in september 2015 samen met andere aanwezigen (voor de tweede keer) werd gearresteerd

tijdens een strategische bijeenkomst over de herdenking van de onafhankelijkheid die op 1 oktober zou plaatsvinden. Gevraagd hoeveel deelnemers aanwezig waren op de bijeenkomst, dacht u eerst lang na, om uiteindelijk te verklaren dat er zes leden waren. Gevraagd wie deze aanwezige leden waren, verklaarde u dat het coördinatoren van andere wijken waren. Gevraagd naar de namen, verklaarde u dat ze u niet alle namen kon herinneren en gaf u twee namen: F. N. en M. A.. U wist niet hoe deze twee heren waren vrijgekomen, noch waar ze verbleven. (CGVS I, p.11) Uw beperkte kennis over de aanwezige leden is des te opmerkelijker omdat u verklaarde dat alle aanwezigen werden gearresteerd. Bovendien verklaarde u dat u vaak samenwerkte met F. N. en M. A. (CGVS I, p.17).

Gelet op bovenstaande vaagheden en onwetendheden betreffende uw functie van public relation officer voor het SCNC, de activiteiten die u in dat kader gedaan zou hebben en de collega's binnen SCNC met wie u activiteiten gedaan zou hebben of opgesloten geweest zou zijn, maakt u het niet aannemelijk dat u daadwerkelijk actief zou zijn geweest als public relations officer voor het SCNC.

Verder werd vastgesteld dat u recentelijk niet actief was binnen het SCNC en uw kennis betreffende de actuele situatie van andere SCNC-leden die u van voordien kende, onbestaande is.

Gevraagd naar uw laatste activiteit bij het SCNC, verwees u naar de bijeenkomst van 1 oktober 2015. Gesteld of u niet meer actief bent sinds 2015, antwoordde u: "Ja sinds 2015. Ik was nog in het SCNC. Tot 2016 toen de revolutie begon. Met de advocaten organisaties, de leerkrachten, het SCNC beweging, voor de bevrijding van Zuid- Kameroen. Iedereen kwam in Ambazonia. Het herstel van Ambazonia. Het SCNC is een deel van Ambazonia die de overheid vormde. De voorzitter, de vice-voorzitter van het SCNC, is nu lid van het kabinet van de nieuw gecreëerde Ambazonia." (CGVS I, p.14). Verder stelt het CGVS vast dat u geen activiteiten binnen de Zuid-Kameroense beweging deed, sinds u in 2017 Kameroen verliet. Toen u gevraagd werd of u in Equatoriaal Guinee activiteiten deed met SCNC, gaf u aan van niet, omdat u verstopt zat (CGVS I, p.8). U had ook nooit problemen in Equatoriaal- Guinee (CGVS I, p.16) Ook in België zette u uw activiteiten niet verder, omdat u in een opvangcentrum zit (CGVS I, p.8). Toen u gevraagd werd of u nog contact hebt met mensen van SCNC in Kameroen, gaf u ontwijkend aan dat SCNC samen zit met Ambazonia. Toen daarop specifiek gevraagd werd of u nog contact had met 'toenmalige' SCNC-leden in Kameroen, gaf u aan van niet, om ontwijkend verder te gaan dat het nu Ambazonia geworden is en jullie de bewegingen opvolgen. U ging verder dat er overal protesten zijn, in Europa en zelfs in België, maar omdat u (toen) nog maar vijf maanden in België was, nam u er nog niet aan deel. U besprak wel zaken via Whatsapp (CGVS I, p.7-9). Toen u daarop specifiek gevraagd werd of F. N. - de coördinator van SCNC die zowel bij uw eerste, tweede als derde arrestatie met u gearresteerd werd – momenteel in Nigeria is, gaf u aan dat het lang geleden is dat u met hem sprak. U gaf aan niet te weten waar hij momenteel is en evenmin wist u waar M. (A.) verblijft (CGVS I, p.11 en p.17). Toen u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud met het CGVS gevraagd werd of SCNC een afdeling in België heeft, gaf u aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd of u trachtte het na te gaan, gaf u ontwijkend aan dat u denkt dat er één is, maar SCNC niet meer bestaat, het nu Ambazonian Quest for Independence is en Mark Baretta hier activist is. U ontmoette hem echter nooit en u weet niet waar zijn 'basis' is. Evenmin weet u of hij SCNC-lid was. Toen u gevraagd werd of u trachtte hem te contacteren (aangezien hij volgens u actief is op Facebook), gaf u aan dat u zijn adres niet heeft. Gevraagd of u namen kent van SCNC-leden die in België verblijven, gaf u aan dat u de kans nog niet had, omdat u maar één jaar in België bent. Gevraagd of u momenteel nog actief bent voor SCNC – Ambazonia, ontweek u eerst de vraag. Toen deze herhaald werd, gaf u aan dat u de vluchtelingen financieel steunt als u kan. U gaf aan dat Ambazonia vorige maand protesteerde in Brussel, maar u weet niet wanneer dit was en u nam niet deel, omdat u werkte die dag. U gaf aan nog actief te zijn, maar de kans nog niet te hebben gehad in België (CGVS II, p.28-29).

Van iemand die werkelijk jaren lang actief was als lokaal public relations coördinator voor SCNC en die volgens zijn verklaringen nog steeds actief is, kan men verwachten dat hij op de hoogte is de actuele situatie van zijn directe ex-collega's bij SCNC én betere kennis heeft van SCNC (of de organisatie waarin ze opging) in België, temeer daar u reeds ruim één jaar in België verblijft.

Gelet op bovenstaande vaagheden en onwetendheden betreffende SCNC, uw beweerde activiteiten voor SCNC en de collega's met wie u activiteiten voor SCNC gedaan zou hebben, maakt u het niet aannemelijk werkelijk lid te zijn geweest van SCNC, laat staan dat u voor deze organisatie activiteiten hebt gedaan waardoor u problemen kende met de Kameroense overheid.

Betreffende uw lidkaart van SCNC, gaf u aan dat deze werd afgenomen in 2014 en u de lidkaart niet meer terugkreeg (CGVS I, p.9).

Toen u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd of uw lidkaart van SCNC ondertekend was, gaf u aan van wel. Toen gevraagd werd wie deze ondertekende, gaf u vaag aan dat het gebeurde door de coördinatoren van de verschillende groepen. Toen gevraagd werd wie nog ondertekende, gaf u al even vaag aan dat elke chairman kan tekenen. Toen u er op gewezen werd dat de chairman uw lidkaart ondertekende en u gevraagd werd wie dat was, gaf u aanvankelijk aan dat het Nfor Ngala Nfor was om nadien vaag te stellen dat de persoon die dat jaar verantwoordelijk was, tekende. Toen u daarop expliciet gevraagd werd wie uw lidkaart ondertekende, vroeg u zich af of het Nfor Ngala Nfor was in 2013. Toen u gevraagd werd welke prominente leden – naast de chairman – de SCNC lidkaart nog ondertekenen, gaf u aan dat ook de (nationale) secretaris de lidkaart ondertekent en de lokale coördinator het dan verder invult. Toen daarop gevraagd werd welke nationale secretaris van SCNC uw lidkaart ondertekende, gaf u aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd welke prominente leden de SCNC lidkaart nog ondertekenen, gaf u aan dat dit is wat u weet. Toen de dossierbehandelaar u confronteerde met het feit dat uw lidkaart niet ondertekend werd door de nationale secretaris, maar wel door de nationale schatbewaarder en u gevraagd werd wie deze persoon is, gaf u – na een lange stilte - ontwijkend aan dat uw lidkaart door de politie in beslag genomen werd en u een andere moest aanvragen. U gaf aan dat ze **een tweede kaart uitgaven en deze naar u werd opgezonden werd**. Toen u ter verduidelijking gevraagd werd of dit de lidkaart is die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neerlegde, bevestigde u dat het de kaart in uw dossier is. Gevraagd wanneer deze (tweede) kaart uitgegeven werd, gaf u ontwijkend aan dat ze ook de datum 1/1/2013 op deze kaart zetten. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat het er niet op staat, maar het **een reproductie van dezelfde kaart van 2013** betreft. U voegde er later aan toen dat het in België de eerste keer dat u deze lidkaart in uw handen kreeg (CGVS II, p.16-17). U voegde er later aan toe dat u na uw interview van 18/2/2019 met het CGVS naar huis belde om te zeggen dat u uw lidkaart van SCNC nodig had. Daarop ging uw advocaat naar Bali (Mezam divisie), vroeg hij uw dossier op, betaalde hij geld en zo kreeg hij **uw tweede kaart** op basis van de SCNC-archieven (CGVS I, p.21). Toen de dossierbehandelaar u later confronteerde met uw eerdere verklaring dat uw lidkaart van SCNC tijdens uw eerste arrestatie in 2014 afgenomen werd en het eigenaardig is dat u - als beweerd SCNC met 'PR-functie', die onder andere lidkaarten verkocht aan mensen – **zelf geen nieuwe lidkaart had**, maar u deze pas in België kreeg in 2019 gaf u **plots** aan dat u een nieuwe kaart had nadat uw kaart werd afgenomen, maar ze deze (nieuwe) kaart niet vonden en daarom een nieuwe moesten laten maken. Toen de dossierbehandelaar u daarop (ter verduidelijking) vroeg of de lidkaart van SCNC die u vandaag dan **uw derde lidkaart van SCNC** betreft, gaf u aan dat dit zo is (CGVS I, p.7 en p.9 en CGVS II, p.28).

Uit bovenstaande blijkt dat uw verklaringen over de verschillende lidkaarten van SCNC die u gehad zou hebben vaag blijven, u onwetend bent betreffende een aantal essentiële elementen van deze lidkaarten en u uw verklaringen over de verschillende lidkaarten die u gehad zou hebben bijstelde in functie van de opmerkingen van de interviewer, wat niet doorleefd – en dus niet waarachtig – overkomt.

Betreffende beweerde vervolgingsfeiten kunnen verder volgende bedenkingen gemaakt worden.

Betreffende uw beweerde eerste arrestatie verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud met het CGVS, dat de politie in 2014 een illegale controle deed in uw compound, agenten uw lidkaart van SCNC vonden en u arresteerden. Toen u gevraagd werd wie verder thuis was toen u de eerste keer gearresteerd werd in 2014, gaf u aan dat het uw familie was (CGVS I, p.6 en p.9). Verder gaf u aan dat u officieren moest omkopen om vrij te kopen. U gaf aan dat er daar ook andere leden van SCNC waren, maar u niemand herkende en u hun problemen niet kende. Toen u gevraagd werd of de andere leden van SCNC eveneens vrijkwamen door omkoping, gaf u aan het niet te weten (CGVS I, p.10). Tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud met het CGVS, verklaarde u dat u in oktober 2014 voor het eerst gearresteerd werd, dat de politie een illegale huiszoeking deed in de compound te Mulang en u toen de lidkaart van SCNC had. Toen u gevraagd werd waarom ze plots bij uw moeder een illegale huiszoeking zouden doen, gaf u – na eerst de vraag te ontwijken – aan dat ze dat doen als ze mensen bijeen zien komen. U gaf aan dat u, uw zussen, uw moeder en vrienden aanwezig waren. Toen u gevraagd werd of de anderen van SCNC waren, gaf u aan van wel, maar ze niets tegen hen deden. Toen u expliciet gevraagd werd of u de enige was die gearresteerd werd, gaf u echter aan dat jullie met drie gearresteerd werden: u, F. N. en een man waarvan u de naam vergat (CGVS II, p.21-22).

Betreffende uw beweerde tweede arrestatie verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud met het CGVS, dat jullie in 2015 in Bali een strategische bijeenkomst organiseerden, de politie kwam en jullie arresteerden (CGVS I, p.6).

Toen u later gevraagd werd hoeveel mensen aanwezig waren op de bijeenkomst, gaf u – na eerst de vraag te ontwijken – aan dat er aan het begin zes leden waren, maar er steeds meer binnenkwamen en ze niet van 'PR' waren, maar wel 'coördinatoren'. Gevraagd naar de namen van de coördinatoren, gaf u aan dat u er was, een man die nu in Nigeria zit, F. N. en A. J.. Nadien corrigeerde u de laatste naam in A. M.. Toen u gevraagd werd of iedereen gearresteerd werd, bevestigde u dat iedereen gearresteerd werd. Toen u gevraagd werd hoe de anderen (SCNC leden en coördinatoren) vrijkwamen, ontweek u de vraag door te stellen dat u naar het ziekenhuis en dan naar Douala ging (CGVS I, p.10-11). Tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud met het CGVS, verklaarde u dat u in september 2015 aanwezig was op een meeting in Bali, in de compound van 'die ene die in de USA is'. Pas na nadenken kwam u op zijn naam: J. F., de persoon waardoor u lid werd van SCNC. Opnieuw kon u – buiten A. M. en F. N. – geen van de andere aanwezigen noemen. Toen u gevraagd werd waar u gearresteerd werd, hulde u zich in stilzwijgen. Ook toen de vraag herhaald werd, bleef u aanvankelijk stil om nadien ontwijkend aan te geven dat het in 2014 was. Het antwoord op de vraag waar u gearresteerd werd, bleef u schuldig. Ook na de vraag een derde en vierde maal te stellen, gaf u eerst vaag aan dat het in Bali was en nadien ontwijkend dat de meeting in de compound van J. F. plaatsvond. U had er geen idee van hoeveel mensen gearresteerd werden, maar sommigen liepen weg. U dacht dat jullie met vijf gearresteerd werden en had verder geen idee van de namen van de anderen die met u gearresteerd werden. Ook toen u later expliciet gevraagd werd of A. M. en F. N. eveneens gearresteerd werden, ontweek u de vraag en stelde u dat velen gearresteerd werden. Toen de vraag nogmaals herhaald werd, vroeg u zich eveneens af of A. M. en F. N. al dan niet gearresteerd werden (CGVS II, p.23-25). Toen u gevraagd werd details te geven betreffende de inhoud van de meeting die jullie (SCNC coördinatoren) hielden die dag, gaf u vaag aan dat jullie tijdens die meeting zouden spreken over waar de marsen en festiviteiten voor 1/10 zouden plaatsvinden, maar jullie het niet bespraken omdat jullie gearresteerd werden. Toen u gevraagd werd of ook in Mezam, de divisie waarin Mulang, de wijk waarvan u de SCNC coördinator was, SCNC leden gearresteerd werden op 1/10/2015, gaf u aan dat dit altijd zo is. Toen u daarop gevraagd werd welke SCNC leden in Mezam gearresteerd werden op 1/10/2015, gaf u echter aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd hoe het komt dat u als PR verantwoordelijke niet op de hoogte bent van de SCNC leden die in uw divisie gearresteerd werden, gaf u ontwijkend aan dat in uw buurt geen mensen gearresteerd werden (CGVS II, p.26).

Betreffende uw beweerde derde arrestatie verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud met het CGVS, dat de jeugd en organisaties op 21/11/2016 op straat kwamen tegen de marginalisatie van de Engelstaligen. Mensen werden gearresteerd en geslagen, maar u kon wegluchten. Op 8/12 kwam minister Atanga Nji spreken en hij verklaarde dat jullie geen problemen hadden. U werd gearresteerd en naar de 'Congress Hall' gebracht, waar u na omkoping vrijgelaten werd (CGVS I, p.5-6). Later voegde u eraan toe dat er wel 100 mensen in deze ruimte opgesloten zaten. Toen u gevraagd werd wie u kende die gearresteerd werd die dag, gaf u ontwijkend aan dat er zoveel waren. Toen u gevraagd werd of ook mensen van SCNC gearresteerd werden die dag, noemde u N. F.. Later gaf u aan dat u één van de medegevangenen kende: Mary, een vrouw die een kennis van uw school was (CGVS I, p.15). U gaf aan dat u meteen na uw vrijlating naar Douala ging. Toen u later expliciet gevraagd werd wanneer u terugkeerde na Douala gaf u aan dat u twee à drie dagen na uw vrijlating terugkeerde naar Douala (CGVS I, p.16). Toen u tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud met het CGVS, gevraagd werd wanneer u een derde maal gearresteerd werd, verklaarde u aanvankelijk dat het in december was. Onmiddellijk erna voegde u eraan toe dat jullie op 21/11/2016 op straat kwamen; de 'coffin revolution'. Toen de vraag daarop herhaald werd, gaf u aan dat u op 8/12 gearresteerd werd, toen een minister een bijeenkomst organiseerde te Mezam. U gaf aan dat er die dag 8 doden vielen. Toen u daarop gevraagd werd of u namen kende van de acht dodelijke slachtoffers, gaf u aan het niet te weten. Verder gaf u aan dat u – samen met meer dan 30 anderen - gearresteerd werd en in de Congress Hall opgesloten werd. Toen u daarop gevraagd werd of u namen kende van de meer dan dertig mensen die samen met u gearresteerd en opgesloten werden, gaf u aan het niet te weten. Evenmin had u er een idee van of bij de andere gearresteerden eveneens leden van SCNC waren (CGVS II, p.26-27).

Bovenstaande talrijke vage en tegenstrijdige verklaringen en onwetendheden betreffende de beweerde vervolgingsfeiten ondermijnen verder uw beweerde betrokkenheid bij en activiteiten voor de beweging SCNC en andere 'afscheidingsinitiatieven'.

Overigens dient te worden opgemerkt dat u zich na uw (beweerde) derde (en laatste) arrestatie (en vrijlating na omkoping) gewoon naar de compound van uw moeder te Mulang begaf, waar u ongeveer nog één week bleef (CGVS II, p.27). Van iemand die voor de derde keer uit de handen van de politie ontsnapte én die reeds eerder gearresteerd werd in de compound van zijn moeder te Mulang, kan verwacht worden dat deze na zijn beweerde derde arrestatie opnieuw naar deze compound gaat.

Deze handeling komt niet doorleefd over en ondermijnt verder uw asielrelaas waar u beweerde als SCNC activist herhaaldelijk gearresteerd en geviseerd te zijn.

U verklaarde dat er Zuid-Kameroeners in het buitenland zijn en de regering denkt dat deze de oorlog sponsoren en het gevaarlijk is om gearresteerd te worden, wanneer je via de luchthaven terugkomt (CGVS I, p.16-17). Tijdens het tweede persoonlijke onderhoud op het CGVS herhaalde u dat wanneer je als Zuid-Kameroener teruggaat, ze u kunnen arresteren op de luchthaven, ze overal Zuid-Kameroeners zoeken en ze u beschouwen als terrorist. U haalde aan dat Abu Karim, een activist naar Zwitserland ging en hij bij terugkeer naar Yaoundé gearresteerd werd (CGVS II, p.30). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (**COI Focus "Cameroun. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays."** dd. 20 september 2019 (update), waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd), blijkt evenwel niet dat verzoekers om internationale bescherming die terugkeren of verwijderd worden naar Kameroen louter omwille van hun verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico lopen blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het verlaten van het Kameroens grondgebied zonder geldig paspoort in de Kameroense wetgeving strafbaar is met een gevangenisstraf van 2 tot 6 maanden en/of een geldboete. In de Kameroense strafwetgeving zijn er eveneens bepalingen te vinden met betrekking tot het vervalsen van documenten, zoals paspoorten en identiteitskaarten, en het gebruik van vervalste documenten. Uit het gegeven dat verzoekers bij een terugkeer naar Kameroen mogelijk strafrechtelijk vervolgd kunnen worden wegens het overtreden van de Kameroense (straf)wetgeving kan op zich evenwel geen vervolging noch reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende (straf)wetgeving aangaande het gebruik van vervalste documenten, mensensmokkel of migratie te handhaven. Bovendien kan een gevangenisstraf van 2 tot 6 maanden en/of een geldboete voor het verlaten van het grondgebied zonder geldig paspoort niet bestempeld worden als een disproportionele of onevenredig zware bestraffing. Voorts blijkt dat de Kameroense grenspolitie bij aankomst op het Kameroens grondgebied controles uitvoert aangaande de identiteit, de nationaliteit, het toegangs- en verblijfsrecht en eventueel vragen stellen over het verblijf in het buitenland. Verschillende bronnen stellen echter dat enkel personen die voordien reeds problemen hadden met het Kameroens gerecht problemen riskeren bij terugkeer. Verschillende bronnen vermelden wel dat, gelet op de corruptie bij overheidsambtenaren, terugkeerders regelmatig onderworpen worden aan vasthouding of aan bedreigingen met gevangenhouding opdat ze dan een som geld zouden betalen in ruil voor hun vrijlating. Wat de situatie van Engelstalige Kameroeners betreft, stellen enkele bronnen dat Engelstaligen onderworpen worden aan een diepgaandere ondervraging en meer afgeperst worden dan Franstaligen, dit laatste omdat de meerderheid van de politieagenten Franstalig zijn. De overige geconsulteerde bronnen vermelden echter geen specifieke problemen voor Engelstalige Kameroeners of stellen zelfs letterlijk dat ze geen weet hebben van een verschil in behandeling. Tot slot dient erop gewezen te worden dat verschillende onafhankelijke en betrouwbare (inter-)nationale (mensenrechten)organisaties en instellingen, namelijk Amnesty International, Human Rights Watch, en het Department of State van de Verenigde Staten, in de afgelopen paar jaar geen melding hebben gemaakt van eventuele moeilijkheden die Kameroense staatsburgers bij of na een terugkeer of verwijdering naar hun land van herkomst zouden ondervinden.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u verklaarde dat u van Equatoriaal Guinee (waar u een tijdelijke verblijfsvergunning had) via Douala – Kameroen naar Europa (Frankrijk) reisde. U reisde met uw eigen paspoort met daarin een Schengen visum (waarvan u een kopie neerlegde – zie groene map). U reisde via Douala – Kameroen, omdat dit goedkoper was dan rechtstreeks van Malabo (Equatoriaal Guinee) naar Frankrijk te reizen (CGVS II, p.9). In de luchthaven was het een gewone check-in. Joseph, een kapitein, hielp u bij de check-in. U weet niet of Joseph de mensen in de check-in kende, u denkt dat hij op pensioen is en de mensen hem respecteerden. U gaf verder aan dat ze bij de check-in uw visum en documenten controleerden en ze zagen dat het echt was. Toen zetten ze uw exit visum en ze vroegen wat u ging doen in Frankrijk. U liet de brieven van de kerk zien en dat was alles (CGVS I, p.17). Uit bovenstaande verklaringen en document blijkt niet dat u Kameroen in 2018 illegaal verliet of u geviseerd werd bij vertrek.

Gelet op het voorgaande kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Kameroense autoriteiten u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit.

U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Kameroen vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling of bestraffing.

De door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een kopie van uw visum voor Frankrijk, geboorteaktes van u, uw echtgenote en uw kinderen, een kopie van een 'identiteitskaart' van 'Cameroon Uno State', een brief van N. R. N., uw advocaat uit Kameroen, een medisch attest (dd 10/10/2015), een print van een HRW-rapport, uw huwelijksakte (dd.12/12/2015), uw (derde) lidkaart van het SCNC, een bewijs van betaalde belastingen uit 2015, een attest van een computercursus, uw bachelorsdiploma, een enveloppe van DHL, een bundel documenten in verband met uw bedrijfsactiviteiten en een bewijs van een aankoop van een stuk grond in Douala.

Eerst en vooral dient te worden vastgesteld dat Kameroense documenten een lage bewijswaarde hebben, gezien de hoge mate corruptie in het land (zie administratief dossier). Verder dient erop gewezen dat documenten, enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardige persoonlijke vrees te herstellen.

*Betreffende de kopie van uw visum voor Frankrijk, dient te worden opgemerkt dat het document niet geheel leesbaar is. Het document bevat uw naam (A. T. M.) en lijkt afgeleverd op 24/8/2018 te Malabo (Equatoriaal Guinee). Het document lijkt te bevestigen dat u inderdaad legaal, met eigen paspoort, naar Europa reisde, wat u zelf ook beweerde (supra). Betreffende uw huwelijksakte (dd.12/12/2015) dient te worden opgemerkt dat het document uw naam (A. T. M.) en die van uw vrouw (M. J. E.) bevat en werd afgeleverd te Douala op 12/12/2015. Het document bevestigt dat gedomicilieerd zijn te Douala en jullie op 12/12/2015 huwden te Douala, wat u zelf ook beweerde (supra). Betreffende uw geboorteakte, die van uw echtgenote en die van uw vier kinderen dient te worden vastgesteld dat deze geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) bevatten waarmee bewezen kan worden dat u en zij wel degelijk de personen zijn die door deze documenten worden bedoeld. Deze zijn dus geen bewijs van uw identiteit of die van uw vrouw en kinderen, ze vormen hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit (en die van uw gezin) niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en deze documenten. Betreffende de brief van N. R. N., uw advocaat uit Kameroen (dd.11/10/2018) dient vooreerst te worden opgemerkt dat deze bezwaarlijk als een objectieve bron beschouwd kan worden daar u uw advocaat betaald om uw belangen te behartigen. Opvallend is dat uw advocaat stelt dat u op 10 juni 2014 in uw huis te Mulang voor het eerst gearresteerd werd, terwijl u stelde dat u in oktober 2014 voor de eerste maal gearresteerd werd in de compound van uw moeder te Mulang. Al even opmerkelijk is dat uw advocaat N. R. N. in zijn brief stelt dat dankzij uw familie uw naar het ziekenhuis gebracht werd na uw tweede opsluiting, terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud stelde dat het dankzij uw advocaat R. N. was dat u in het ziekenhuis terecht kwam. **Daar de brief van uw advocaat N. R. N., de advocaat die u volgens uw verklaringen verschillende keren vrij kreeg na opsluiting, op cruciale punten van uw asielrelaas incoherent is met de verklaringen die u aflegde op het CGVS, ondermijnt deze verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.** Betreffende het door u neergelegde medisch attest (dd 10/10/2015) kan worden opgemerkt dat het attest certificeert dat u werd verzorgd in het ziekenhuis nadat u door de politie werd aangevallen. Het medisch attest zegt vreemd genoeg niets over de medische problemen, maar enkel over de reden. Een verzorgende arts kan echter geen uitspraak doen over de oorzaak van de medische problemen, aangezien dit louter op basis van uw verklaringen geattesteerd werd. De vaststelling dat het attest verwijst naar de redenen van uw ziekenhuisopname, zijn een aanwijzing voor het gesolliciteerd karakter van het attest. Bijgevolg kan dit attest de ongeloofwaardigheid van uw vrees niet herstellen. De door u neergelegde (derde) lidkaart van het SCNC werd hogerop reeds besproken. Betreffende de kopie van een 'identiteitskaart' van 'Cameroon Uno State' dient te worden opgemerkt dat het een gemakkelijk door knip en plakwerk te fabriceren faxkopie betreft, waar derhalve geen bewijswaarde aan kan worden gehecht. Betreffende de print van een HRW-rapport (dd.2018) kan worden opgemerkt dat dit louter een beschrijving van de situatie in Kameroen vormt en geenszins verbonden is aan uw persoonlijke vrees voor vervolging. Een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst volstaat hoe dan ook niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals*

bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient in concreto te worden aangetoond en u blijft hier - gelet op het voorgaande - in gebreke (zie verder). Betreffende het bewijs van betaalde belastingen uit 2015, het attest van een computercursus, uw bachelorsdiploma, de bundel documenten in verband met uw bedrijfsactiviteiten, het bewijs van een aankoop van een stuk grond in Douala en de enveloppe van DHL waarmee de documenten verzonden werden, dient te worden opgemerkt dat documenten hoogstens aantonen dat u te Douala woonde, u in Douala werkzaam was, uw bedrijf AGICO in Douala gelegen is, u taks betaalde in Douala, u in 2004 een opleiding volgde te Douala, u in 2012 grond kocht te Douala en uw vrouw alle documenten verzond van Douala op 27/2/2019. De documenten zijn verder niet relevant voor uw asielaanvraag.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus "Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire."** dd. 1 oktober 2019 (update) en **COI Focus "Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones."** dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om **een gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich terug in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala, de stad waar u reeds sinds 1996 woonachtig bent en waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in **de Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat het conflict naar aanleiding van de Engelstalige crisis zich sinds de zomer van 2018 heeft uitgebreid naar andere delen van Kameroen, maar dit in eerder geringe mate. Zo is er sprake van een twintigtal incidenten in de Franstalige regio's Ouest en Littoral. Uit de informatie blijkt echter duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans eerder beperkt is, niet algemeen verspreid, noch dermate willekeurig dat er kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn

aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat duizenden Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze worden opgevangen door Engelstalige families en ze ook van de gastvrijheid van Franstalige Kameroeners kunnen genieten. Het merendeel van hen zet kleine handelszaken op. De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt weliswaar een grote druk teweeg op de Franstalige zone, die onder andere heeft geleid tot de ontwikkeling van prostitutie en een groot aanbod aan goedkope werkkrachten in de Franstalige steden. Daarnaast zijn er Engelstalige scholieren en studenten die zich inschrijven in middelbare scholen, colleges en universiteiten in Franstalig Kameroen. In Douala en Yaoundé zijn er wijken met een grote Engelstalige aanwezigheid. Niettegenstaande er in deze wijken soms sprake is van periodes van spanning, met razzia's, identiteitscontroles, arrestaties, ..., blijkt uit het geheel van de informatie evenwel dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala, waar u sinds 1996 woonachtig bent. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich terug in Douala vestigt.

Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt dat u van het moment dat u afstudeerde aan de secundaire school te Bamenda in 1996 verhuisde naar Douala in Franstalig Kameroen. U verklaarde dat u in 1996 naar Douala verhuisde om werk te zoeken en Douala de economische hoofdstad van het land is waar veel mogelijkheden zijn. In Douala werkte u in een winkel en een hotel en u verdiende er een kapitaal waarmee u in 2003 een klein handel begon die later een bedrijf werd (Agico (CGVS II, p.32)). In uw bedrijf werkten ook broers en zussen langs uw kant en die van uw vrouw (CGVS I, p.4 en CGVS II, p.6-7). U gaf aan dat Douala uw basis is, met uw familie en uw kinderen. U trouwde in Douala en maakte er uw geld. Later gaf u aan dat u terug ging naar Bamenda waar u met uw moeder en zussen woonde en Douala uw tweede stad is (CGVS I, p.3). Toen u gevraagd werd over uw situatie te vertellen, gaf u opnieuw aan dat u gevestigd was te Douala, u van de Engelstalige regio komt en nog vaak naar Bamenda, uw thuisregio, ging (CGVS I, p.5 en p.8). Later herhaalde u dat u gebaseerd was in Douala, maar activiteiten (met SCNC- deed te Bamenda (CGVS I, p.10). Na uw – beweerde – derde arrestatie, keerde u weer naar Douala, waar uw familie gebaseerd is. Later vloog u – met eigen paspoort – van Douala naar Equatoriaal Guinee en nog later weer van Equatoriaal Guinee naar Douala om van daar uit naar Europa te vliegen (CGVS I, p.11). Ook in het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud met het CGVS, gaf u aan dat u van 1996 tot nu in Douala bleef. U geeft aan dat u nu gebruikt, omdat uw familie er nog is. Later herhaalde u aan dat tot op heden samen met uw vrouw en kinderen in Douala woonde. U gaf aan dat uw vrouw er een eigen 'eerste hulp apotheek' heeft en ze er nog steeds werkt. Uw kinderen gaan momenteel niet naar school, maar jullie zijn van plan hen naar een kostschool te brengen (CGVS II, p.4 en p.8). Gevraagd of uw familie ooit problemen kende, gaf u aan van niet. Met uw vrouw heeft u dagelijks contact en ze had nooit problemen (CGVS I, p.12 en CGVS II, p.8).

Bovenstaande zaken komen grotendeels overeen met de door u neergelegde documenten. Zo blijkt uit de door u neergelegde 'acte de mariage', uitgegeven in regio Littoral, division Wouri, subdivisie Douala IV (in Franstalig Kameroen), dat u wettelijk met uw vrouw huwde op 12/12/2015. Uit het document blijkt verder dat u gedomicilieerd staat te Douala, net als uw vrouw. Ook op de door u neergelegde geboorteaktes van drie van uw vier kinderen dd. 2004, 2007 en 2016 (uitgegeven in regio Littoral, division Wouri, subdivisie Douala II en Douala IV (in Franstalig Kameroen)), blijkt dat drie van uw vier kinderen geboren zijn in Douala en dat u gedomicilieerd staat te Douala, net als uw vrouw. Uit het door u neergelegde bewijs dat u taks betaalde voor uw bedrijf Agico LTD (dd.15/5/2018), blijkt dat uw bedrijf gelegen is in Douala. Dit blijkt ook uit het door u neergelegde 'plan de localisation' dd. 12/9/2018. Uit het door u neergelegde vormingsattest (opgemaakte te Douala op 21/10/2004) blijkt dat u van 14/6/2004 tot 15/10/2004 een cursus volgde te Douala. Ook uit de bundel documenten die uw werkzaamheden, onder andere voor uw bedrijf Agico LTD aantonen, blijkt steeds weer dat uw adres Bonaberi – Douala is. Het betreft documenten uit 2003, 2006, 2015 en 2016. Uit een ander document dat u neerlegde blijkt dan weer dat u in 2012 een lot grond met daarop een huis kocht. Tenslotte blijkt dat de enveloppe van DHL die u neerlegde en waarvan u verklaarde dat met hiermee al bovenstaande documenten u werden opgezonden, verzonden werd vanuit Bonaberi – Douala.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst Eka (Bussam) en nadien tot 1996 te Bamenda, u in Douala in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Rekening houdend met al de elementen in uw dossier is het CGVS van oordeel dat u geen bijzonder profiel kan worden voorgehouden waardoor u in het oog zou lopen van de Kameroense autoriteiten. Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het enig middel beroept verzoeker zich op de "schending van artikelen 2 en 3 van de wet aangaande de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen van 29 juli 1991, zorgvuldigheidsbeginsel evenals art.48/4 vreemdelingenwet".

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt inzake zijn profiel:

"Verzoeker wijst er op dat verweerster hierbij een verkeerde inschatting maakt van het profiel van verzoeker. Verzoeker is immers een zakenman die reeds een paspoort had voor de problemen begonnen en vaak naar het buitenland reisde voor zaken. Het is niet abnormaal dat hij deze reizen maakte.

Het kopt dus ook niet dat verzoeker eerst het paspoort aanvraag nadat hij reeds problemen had gehad omtrent zijn deelname in het SCNC. Hoe verweerster aan deze informatie komt is onduidelijk.

Ook omtrent het aanvragen van asiel klopt de argumentatie van verweerster niet. Verzoeker is binnengekomen in België en heeft reeds op 22/09 een aanvraag ingediend en werd geregistreerd.

Hierna werd hij naar een centrum van samusocial werd gestuurd in afwachting van het afleggen van een verklaring op het DVZ, wat inderdaad pas op 2 oktober 2018 gebeurde.

Hierna werd hij ondergebracht in het centrum West Akkers te Sint-Niklaas.

Verzoeker kan zich dus maar moeilijk verzoenen met de argumentatie van verweerster op dit punt."

Inzake het lidmaatschap van SCNC betoogt verzoeker:

"Het is opmerkelijk hoe verweerster vanuit haar hoge toren durft beweren dat verzoeker geen kennis zou hebben van de situatie van het SCNC. Het is duidelijk in het tweede verhoor dat verzoeker een veel duidelijkere kennis van het SCNC heeft dan verweerster en verzoeker desalniettemin steeds kan antwoorden, minstens de vragen kan situeren of verklaren waarom hij een van de vragen niet verder kan beantwoorde.

Eerste voorbeeld op pagina 12 van het tweede verhoorverslag: [...]

Deze informatie klopt volledig met de realiteit en hier stelt verweerster eigenlijk dus een vraag peilend naar een lid van SCNC die eigenlijk niets met het SCNC te maken heeft maar met een andere organisatie (vergelijk stuk wikipedia 5). Verweerster slaat door deze vraag dus een slecht figuur maar verzoeker heeft uiteraard wel voldoende kennis om ze te beantwoorden.

Een tweede poging om te pijlen naar een specifiek persoon binnen het SCNC werd door verzoeker ook duidelijk beantwoord op pagina 14 van het tweede verhoorverslag: [...]

Ook deze informatie die door verzoeker werd gegeven op een specifieke vraag van verweerster is volledig correct. (vergelijk met stuk 6)

Een derde poging van verweerster om verzoeker te testen is eveneens op pagina 14 van het tweede verhoorverslag te vinden: [...]

Een vierde vraag naar kennis omtrent het SCNC van verweerster is te vinden op pagina 18 van het tweede verhoorverslag: [...]

Dit zijn uiteraard maar enkele voorbeelden gezien verzoeker tussen pagina 9 en 21 vragen over het SCNC beantwoorde waarbij hij deze meestal zonder problemen kon beantwoorden.

Verzoeker kan zich dus moeilijk verzoenen de argumenten van verweerster dat hij over een beperkte kennis zou beschikken noch dat niet zou blijken dat hij een actief lid was.

Daarnaast voegt verzoeker ook een attest van de Federal Republic of Ambazonia toe welke zijn activiteit attesteert.

Ook dit argument van verweerster faalt dan ook.”

Inzake de vervolgingsfeiten stelt verzoeker:

“Verzoeker stelt daarbij vast dat verweerster een verkeerde lezing heeft van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd.

Omtrent de beweerdelijke tegenstrijdigheden tussen het eerste en het tweede verhoor stelt verweerster: [...]

Buiten het feit dat verweerster vaststelt dat concludant een naam kan zeggen tijdens het tweede verhoor welke hij daarvoor niet kon zeggen is er echter maar weinig tegenstrijdig aan zijn verklaring en zijn beide verklaringen coherent met elkaar.

Ook betreffende de tweede en derde arrestatie van verzoeker zijn de door verweerster aangekaarte tegenstrijdigheden niet van die mate dat ze de geloofwaardigheid van verzoeker onderuit halen.

Verweerster vergeet dat het op ogenblik van ondervragen over feiten gaat die zich reeds jaren voorheen voordeden. Er kan gelet op de kennis en de bewezen activiteit van verzoeker voor het SCNC geen twijfel over bestaan dat hij wel degelijk werd gearresteerd. Dit werd trouwens ook bevestigd door het attest van de Republic of Ambazonia. (stuk)”.

Omtrent het intern vluchtalternatief laat verzoeker gelden:

“Ten laatste stelt verweerster dat verzoeker over een IVA zou beschikken in Douala zodoende dat er volgens verweerster geen behoefte aan bescherming is overeenkomstig art. 48/5, 3 vreemdelingenwet.

Verweerster verwijst daarvoor naar haar eigen COI focus van 15 mei 2019 en 1 oktober 2019 waarbij zij stelt dat het conflict voornamelijk beperkt is tot de Engelstalige Regio's. Gezien verzoeker in het verleden in Douala woonde zou een terugkeer volgens de logica van verweerster dus een veilig alternatief zijn voor verzoeker.

Daarbij onderkent verweerster duidelijk de risico's die verzoeker loopt bij een terugkeer naar Kameroen gelet op zijn specifieke profiel als dissident van de overheid die verbonden was met het SCNC.

Verzoeker wijst er op dat de COI focus van verweerster zelf stelt dat de overheid in Kameroen zich beroept op onwettige detentie, foltering en zelf executies om dissidenten van de overheid aan te pakken: [...]

De COI FOCUS van verweerster stelt ook dat de slachtoffers vaak burgers zijn met banden met een van de separatistische bewegingen. Dat deze arrestaties vaker plaatsvonden in de Engelstalige regio's doet weinig afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker ingevolge zijn profiel uiteraard steeds een risico loopt om het slachtoffer te worden van deze aanvallen. In welk deel van Kameroen hij zich vestigt wijzigt weinig aan dit risico.

Daarbij moet toch ook worden benadrukt dat verzoeker een vreedzaam activist is die opkomt voor rechten van de Engelstalige regio's.”

Ter ondersteuning van het verzoekschrift worden volgende stukken bijgevoegd: (i) Attest Republic of Ambazonia; (ii) Wikipedia Abaya Cho; (iii) Wikipedia Ebenezer Akwanga.

Beoordeling

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

Hoewel niet uitdrukkelijk vermeld als geschonden bepaling, kan uit het verzoekschrift *in fine* worden opgemaakt dat verzoeker zich beroept op de vluchtelingenstatus.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.5.1. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante

familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

2.5.2. Het blijkt uit de bestreden beslissing dat verzoeker de volgende documenten bijbrengt: *“een kopie van uw visum voor Frankrijk, geboorteaktes van u, uw echtgenote en kinderen, een kopie van een ‘identiteitskaart’ van ‘Cameroon Uno State’, uw huwelijksakte, uw bachelorsdiploma, een attest van een computercursus, een bewijs van betaalde belastingen uit 2015, uw (derde) lidkaart van het SCNC, een medisch attest (dd 10/10/2015), een kopie van een brief van N. R. N., uw advocaat uit Kameroen, een print van een HRW-rapport, een enveloppe van DHL, een bundel documenten in verband met uw bedrijfsactiviteiten en een bewijs van een aankoop van een stuk grond in Douala”*.

Niettegenstaande dat verzoeker de voormelde documenten voorlegt, kan hij geen paspoort of identiteitskaart voorleggen omdat deze volgens zijn bewering werden gestolen bij aankomst in Frankrijk (CGVS I, p. 6) en kon hij slechts zijn visum voorleggen omdat hij hiervan een kopie op zijn telefoon had (CGVS I, p. 13). Het is echter niet plausibel dat verzoeker in het bezit is van een hoeveelheid documenten inzake studies en zijn bedrijfsactiviteiten maar dat hij geen informatie, zoals een kopie, aangaande zijn paspoort bijbrengt.

Verzoeker had blijkbaar enkel een kopie van zijn visum in zijn telefoon opgeslagen maar geen kopie van zijn paspoort. Te dezen dient te worden vastgesteld dat het verloop van de vermeende diefstal van verzoekers documenten in Frankrijk niet aannemelijk is (*cf.* zijn verklaring CGVS I, p. 6; CGVS II, p. 6). Het is niet aannemelijk dat verzoeker, die in Douala bedrijfsactiviteiten uitvoerde en daar getrouwd is, de politie niet inlichtte over de diefstal van zijn paspoort omdat *“hij niet wist waar te beginnen”* en het politiekantoor niet wist zijn (CGVS II, p. 6, zie ook CGVS I, p. 6). Verzoeker slaagt er echter wel in om via een broer die in de UK woont een landgenoot in Antwerpen te bereiken om uiteindelijk via een privé-wagen (tegen betaling van 25 euro) in Antwerpen te geraken. De voorgehouden werkwijze om België te bereiken - inclusief een vermeend leven op straat in Frankrijk - is dermate omslachtig dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker niet in de mogelijkheid was om van het eenvoudig feit als een diefstal van paspoort (en laptop), aangifte te doen bij de politie. Dit geldt des te meer aangezien verzoeker (i) verklaarde dat hij als Kameroener recht heeft op een paspoort *“[o]ok al behoort je tot een bepaalde organisatie”* (CGVS I, p. 13); (ii) in het verzoekschrift (p. 4) voorhoudt dat hij een zakenman is die vaak naar het buitenland reisde voor zaken en bijgevolg bewust dient te zijn van het belang van dit reisdocument.

Het ontbreken van (een kopie van) een paspoort is gelet op de voorgaande vaststellingen niet te verzoenen met de veelheid aan andere bijgebrachte documenten en vormt dan ook een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid.

2.6. Verzoekers verwijzing naar het feit dat hij vaak reisde naar het buitenland voor zaken, kan niet aangenomen worden als dienstige weerlegging van de motivering die terecht stelt dat het niet aannemelijk is dat verzoeker een vrees heeft ten aanzien van de autoriteiten omdat (i) verzoeker tweemaal Kameroen verliet met zijn eigen paspoort en hij deze reizen riskeerde met het eigen paspoort; (ii) hij zonder problemen de Kameroense grenscontrole passeerde; (iii) hij via Douala (Kameroen) naar Frankrijk reisde omdat het goedkoper was in Kameroen dan in Equatoriaal Guinee. Verzoekers reisgedrag is een negatie van de voorgehouden vrees voor vervolging.

2.7. Verzoeker beroept zich op een vrees voor vervolging omdat hij lid zou zijn van het SCNC. De citaten in het verzoekschrift van verzoekers verklaringen kunnen niet volstaan om de motivering te ontkrachten die op basis van de bijgebrachte elementen terecht het volgende vaststelt:

- het is opmerkelijk dat verzoeker in 2013 plots, nadat hij ruim 15 jaar in Douala, in het Franstalige deel van Kameroen woonde en werkte, actief lid wordt van de verboden separatistische (en volgens de overheid, terroristische) beweging SCNC die ‘vecht’ voor Zuid-Kameroen;
- verzoeker legde vage verklaringen af over de invulling van zijn functie als hoofd van public relations van SCNC in Mulang;

- Verzoeker wist niet wie zijn voorloper was of wie coördinatoren waren die zijn werk verder zetten in de wijk Mulang;
- verzoekers kennis betreffende andere leden van SCNC die met hem gearresteerd werden of gevangen zaten, is erg beperkt;
- verzoekers kennis inzake de actuele situatie van andere SCNC-leden die hij van voordien kende, is onbestaande;
- in België zette verzoeker zijn vermeende activiteiten niet verder omdat 'hij in een opvangcentrum zit';
- verzoeker kent geen namen van SCNC-leden die in België verblijven;
- verzoekers verklaringen over de verschillende lidkaarten van SCNC die hij gehad zou hebben zijn vaag, worden bijgesteld tijdens het interview en hij is onwetend omtrent een aantal essentiële elementen van deze lidkaarten.

Van een persoon die zich beroept op een politiek activisme mag een gedegen kennis worden verwacht omtrent deze politieke beweging. De vaststelling dat verzoeker sinds zijn verblijf in België niets meer gedaan heeft voor deze beweging, hoewel hij deze daden in alle vrijheid zou kunnen stellen, ondermijnt zijn voorgehouden profiel van activist. De kennis die verzoeker wel heeft kan eenvoudig worden ingestudeerd en kan de voorgaande vaststellingen niet teniet ontkrachten.

De bewering dat verweerder een 'verkeerde lezing' deed van verzoekers verklaringen en dat de vastgestelde tegenstrijdigheden inzake de voorgehouden arrestaties "*niet van die mate [zijn] dat ze de geloofwaardigheid van verzoeker onderuit halen*" doet geen afbreuk aan het feit dat het aanwezig zijn van deze tegenstrijdigheden verzoekers geloofwaardigheid wel degelijk verder ondermijnt. Het betreffen immers talrijke vage en tegenstrijdige vastgestelde verklaringen en onwetendheden die niet te verzoenen zijn met de beweerdde betrokkenheid bij en activiteiten voor de beweging SCNC.

Het attest bij het verzoekschrift van British Southern Cameroons en dat uitgaat van Martin Aymin kan verzoekers teloorgegangene geloofwaardigheid niet herstellen aangezien het duidelijk een gesolliciteerd schrijven betreft dat bovendien uitgaat van een organisatie met zetel in de USA terwijl verzoeker in België nog geen contact zocht met politiek gelijkgezinden. Het attest meldt daarenboven slechts één arrestatie, met name op 10 juni 2014, terwijl verzoeker voorhoudt driemaal te zijn gearresteerd. De pagina's van Wikipedia hebben geen betrekking op verzoeker en vermogen zijn teloorgegangene geloofwaardigheid te herstellen.

Omwille van de voorgaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers politiek profiel en de daaruit voortvloeiende vermeende vervolgingsfeiten.

2.8. De kritiek op het intern vluchtalternatief betreft kritiek op een overtollige motivering. Het wordt immers niet betwist dat verzoeker in Douala woont sinds 1996. In Douala werkte hij in een winkel en een hotel en hij verdiende er een kapitaal waarmee hij in 2003 een bedrijf opstartte. In dit bedrijf werkten broers en zussen van verzoekers kant en die van zijn vrouw. Verzoeker trouwde in Douala en zijn vrouw heeft er een eigen 'eerste hulp apotheek' waar ze nog steeds werkt. Uit de geboorteaktes van drie van de vier kinderen blijkt dat deze kinderen geboren zijn in Douala en dat verzoeker gedomicilieerd staat te Douala, net als zijn echtgenote. Verder blijkt uit de volgende documenten ook manifest een daadwerkelijke band en voortdurend verblijf in Douala: het bewijs van betaalde taks zijn bedrijf Agico LTD, het vormingsattest waaruit blijkt dat hij van 14/6/2004 tot 15/10/2004 een cursus volgde te Douala en het attest van aankoop in 2012 van een lot grond met daarop een huis. Ingevolge voorgaande elementen is het manifest dat verzoeker *de facto* sinds vele jaren in Douala verblijft en derhalve aangenomen kan worden dat hij, gezien hij zijn familiale en economische belangen aldaar heeft, aanzien kan worden als afkomstig te zijn uit Douala (zelfs al is hij geboren in het Engelstalig gedeelte van Kameroen).

2.9. Omwille van het voorstaande moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.10. Verzoeker voert geen specifiek element aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS